

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»**

Кафедра економіки та менеджменту

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ

**XIV Всеукраїнської наукової конференції
здобувачів вищої освіти та вчених**

м. Одеса, 21 листопада 2025 року

**Одеса
2025**

Організатори: Національний університет «Одеська юридична академія», кафедра економіки та менеджменту.

Укладачі:

Кібік Ольга Миколаївна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Котлубай Вячеслав Олексійович – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Капустян Ірина Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія».

Економіко-правовий розвиток сучасної України : матеріали XIV Всеукр. наук. конф. здобувачів вищої освіти та вчених, м. Одеса, 21 листопада 2025 р. / за ред. д.е.н., проф. О.М. Кібік. Одеса : НУ «ОЮА», 2025. 262 с.

DOI: 10.32837/11300.31015

Думка укладачів може не збігатись з думкою авторів матеріалів. Відповідальність за зміст матеріалу несе автор. Відповідальність за порушення принципів академічної доброчесності несе автор.

Галушка Д.А.	
Соціально-відповідальний менеджмент як основа відновлення української економіки	126
Дудник В.Ю.	
Оптимізація витрат на логістику у торговельних компаніях	129
Гончарук А.М.	
Управління змінами в організації: адаптації до цифрових викликів	132
Лень М.О.	
Управління змінами в організації в умовах інноваційного розвитку	134
Попеску Р.А.	
Роль лідерства в реалізації інноваційних стратегій організації	137
Таранов В.В.	
Вплив штучного інтелекту на трансформацію управлінських процесів.....	140
Трегуб В.І.	
Впровадження інноваційних моделей сталого розвитку бізнесу в Україні	143
Шкрабак К.Д., Тимошенко В.В.	
Тенденції розвитку жіночого підприємництва: нові горизонти та можливості	147

СЕКЦІЯ 3. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ В ОБЛІКУ ТА ОПОДАТКУВАННІ

Візіренко С.В., Шлентов Ю.С.	
Організація проведення інвентаризації на підприємстві	150
Матвійчук Н.М.	
Майнове оподаткування в Україні: проблеми ефективності та перспективи розвитку.....	153
Проць Н.В., Мандрика А.О.	
Проблеми податкової політики на місцевому рівні	156
Однокол А.В.	
Іноваційні підходи до ведення обліку та їх вплив на систему оподаткування.....	158
Переверзева В.І.	
Роль бухгалтерського обліку у забезпеченні прозорості фінансів волонтерських організацій	161
Безштанковська М.О.	
Роль бухгалтерського обліку в системі управління підприємством.....	164

бізнесу. В умовах цифрової економіки успіх компаній визначається їхньою здатністю не лише адаптуватися до зовнішніх викликів, а й самостійно створювати середовище змін. Реалізація інноваційної стратегії передбачає трансформацію управлінських моделей, формування культури навчання протягом життя та розвиток лідерства, орієнтованого на зміни.

Управління змінами забезпечує синергію між технологічними інноваціями, людським капіталом і стратегічним баченням. Для українських організацій цей процес є ключовим елементом інтеграції у глобальний економічний простір і досягнення стійкого розвитку в умовах постійної невизначеності. Подальші дослідження мають бути спрямовані на розробку моделей оцінювання ефективності управління змінами, адаптованих до реалій українського бізнесу.

Література

1. Розвиток інформаційного суспільства: монографія в 10-ти томах / Том 5. Управління змінами в умовах інноваційного розвитку / За наук. ред. проф. Петрової І.Л. К.: ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2012. 268 с.
2. Буняк Н.М. Інноваційний менеджмент : конспект лекцій. Луцьк : Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2022. 132 с.
3. Фролова В.Ю., Поздняков О.В. Сучасна концепція використання інноваційних методів управління проектами. *Вісник ОНУ імені І.І. Мечникова*. 2013. № 4/3. С. 161-164.

Попеску Р.А.,

здобувач I курсу

факультету адвокатури та антикорупційної діяльності,

Національний університет «Одеська юридична академія»

РОЛЬ ЛІДЕРСТВА В РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Сучасна українська економіка перебуває у стані структурної перебудови, зумовленої воєнними викликами, змінами зовнішньоекономічних зв'язків та цифровізацією бізнес-процесів. Ці фактори суттєво впливають на інноваційну

активність вітчизняних компаній, яка протягом останніх років залишається низькою. За даними Держстату, у 2024 році лише близько 13 % українських компаній здійснювали інноваційну діяльність, тоді як у країнах ЄС цей показник перевищує 45 %. У таких умовах ключову роль у відновленні інноваційного потенціалу відіграє лідерство, яке здатне об'єднати бачення, стратегічні цілі та людський капітал у єдиний вектор розвитку [1; 4]. Саме лідер формує культуру інновацій, забезпечує командну мотивацію та трансформаційне управління, що стає критично важливим у післявоєнний період відбудови економіки.

Попри наявність інноваційних стратегій на державному та корпоративному рівнях, українські організації стикаються з низкою системних проблем [4]:

- недостатня інноваційна компетентність керівників. Часто управлінські рішення ухвалюються без стратегічного аналізу, що знижує здатність адаптуватися до ринкових змін;
- відсутність розвиненої культури інновацій. У більшості організацій переважає реактивна модель поведінки, коли зміни відбуваються лише під тиском зовнішніх чинників;
- низький рівень цифрової трансформації. Бракує знань щодо використання технологій штучного інтелекту, big data, автоматизації управлінських процесів;
- обмежене партнерство між бізнесом, наукою та державними інституціями. Відсутність сталих інноваційних екосистем уповільнює комерціалізацію розробок і знижує ефективність стратегічного планування [2].

Такі виклики потребують не лише реформ управління, а й формування нового типу лідера – інноваційного, адаптивного, цифрово грамотного, здатного мислити системно та стратегічно [5].

Для підвищення ефективності реалізації інноваційних стратегій в Україні необхідно впроваджувати комплекс взаємопов'язаних заходів:

1. Необхідно формувати в менеджерів компетенції стратегічного мислення, цифрової аналітики та управління змінами. Для цього доцільно створювати програми корпоративного навчання у співпраці з університетами та бізнес-школами, впроваджувати внутрішні освітні платформи та системи наставництва [4].

2. Лідер має ініціювати перехід від культури контролю до культури співпраці, творчості та довіри. Це передбачає розвиток горизонтальних комунікацій, участі персоналу у прийнятті рішень, заохочення ініціативності та обміну знаннями [1].

3. Цифровізація процесів управління дає можливість підвищити ефективність реалізації стратегій, моніторити показники в реальному часі, ухвалювати рішення на основі даних. Керівник має використовувати сучасні платформи аналітики, CRM-системи, інструменти управління знаннями та штучний інтелект для прогнозування ринкових тенденцій [4].

4. Для прискорення інноваційного розвитку компанії мають співпрацювати з науковими установами, стартап-інкубаторами, технологічними парками та державними програмами підтримки. Така взаємодія створює синергію між дослідженнями, освітою та виробництвом [2].

5. В Україні слід активніше впроваджувати стратегії, спрямовані на прогнозування майбутніх трендів і створення «ринків майбутнього». Це можливо за умови формування в керівників навичок foresight-аналізу та управління ризиками [3].

Лідерство є центральним чинником успішної реалізації інноваційних стратегій у сучасних українських компаніях. Саме лідер формує бачення розвитку, створює командну єдність і мотивацію до змін. Для подолання наявних бар'єрів в Україні необхідно розвивати компетенції інноваційного лідерства, впроваджувати цифрові інструменти управління, формувати партнерські екосистеми бізнесу та науки.

Таким чином, лише лідер-інноватор, який поєднує стратегічне мислення, цифрову гнучкість і ціннісне управління людьми, здатний перетворити інноваційну стратегію на дієвий механізм розвитку організації та підвищення її конкурентоспроможності.

Література

1. Свідерський В. П., Пустова В. В. Формування та реалізація інноваційної стратегії розвитку підприємства. *Економіка та суспільство*. 2021. № 16. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/16_ukr/71.pdf.

2. Ілляшенко Н. С. Місце стратегії випереджаючого інноваційного розвитку серед інноваційних стратегій промислових підприємств. *Вісник СумДУ*. 2020. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/f689c780-38af-4886-a754-d9a02db4ed05/content>.

3. Геращенко І. О. Інноваційний потенціал підприємства: навчально-методичний посібник. Харків: НТУ «ХПІ», 2018. 157 с.

4. Лебедева Н. А. Інноваційне лідерство та корпоративна культура як інструменти ефективного менеджменту. *Економіка та регіон*. 2024. № 3. С. 95–101.

5. Юзькова О. І. Інноваційне лідерство в державному управлінні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 9. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1159>.

Таранов В.В.,

здобувач 1-го курсу

факультету адвокатури та антикорупційної діяльності,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ

У сучасному світі, де цифрова економіка стає визначальним чинником розвитку, впровадження технологій штучного інтелекту (ШІ) є одним із ключових рушіїв трансформації управлінських процесів. Індустрія 4.0 формує нові принципи функціонування підприємств, у центрі яких автоматизація, аналітика великих даних, хмарні технології, Інтернет речей та інтелектуальні системи підтримки управлінських рішень. В умовах зростаючої конкуренції та нестабільності ринку саме ефективне використання потенціалу ШІ стає запорукою підвищення продуктивності, якості управління та стійкості бізнесу [1].

Штучний інтелект виступає рушійною силою цифрової трансформації організацій, змінюючи традиційні підходи до планування, координації, контролю й аналізу результативності. Як показують дослідження, інтеграція ШІ в роботу